

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 5 marca 2015 r.

Pozwem skierowanym do tut. Sądu w dniu 15 lipca 2014 r. powódka H. G. zwróciła się przeciwko E. G. o zasądzenie kwoty po 800,00 zł miesięcznie tytułem przyczynienia się do zaspokajania potrzeb rodziny, poczynając od dnia 1 lipca 2014 r., płatnej do rąk powódki do dnia 1-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, iż, koszty utrzymania mieszkania, w tym zakup środków czystości i wszystkie opłaty za media stanowią miesięcznie kwotę nie mniejszą niż 1000 zł miesięcznie. Dodatkowo kwota ta wzrasta w okresie grzewczym. Pozwany nie przeznaczają na utrzymanie mieszkania żadnej kwoty, w pełni natomiast korzysta z mieszkania, w tym również wyżywienia.

Powódka z tytułu zatrudnienia pobiera wynagrodzenie w wysokości ok. 2.600 zł miesięcznie, z czego koszty utrzymania dwójki studiujących synów to wydatek nie mniejszy niż 2.000 zł.

Pozwany od 2006 r. nie podejmuje zatrudnienia, nie czyni również żadnych starań w kierunku znalezienia pracy. Rozmowy na temat partycypowania pozwanego w kosztach utrzymania mieszkania kończą się awanturą.

Pozwany E. G. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany podkreślił, iż wyprowadził się z domu, ponieważ żona źle go traktowała. Podkreślił, iż na miarę swoich możliwości starał się podejmować prace dorywcze i w domu również wykonywał wszelkie obowiązki domowe (k.24-25).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka H. G. ma (...) lat. Zajmuje mieszkanie służbowe w (...) (...) w Z. na podstawie zawartej w dniu 3 października 2005 r. umowy najmu. Wcześniej rodzina mieszkała w mieszkaniu (...) - pokojowym Obecne mieszkanie ma pow. 84 95 m⁽²⁾. I składa się z 3 pokoi, kuchni i łazienki. Matka zdecydowała się na zmianę mieszkania z uwagi na synów, którzy potrzebowali oddzielnych pokoi dla siebie.

Czynsz za mieszkanie wynosi 223,00 zł miesięcznie i jest wyższy o 50 zł od czynszu z poprzedniego miejsca zamieszkania. Mieszkanie ogrzewane jest gazem. Łączny koszt utrzymania mieszkania to kwota 650,00 zł miesięcznie, a w sezonie grzewczym dodatkowo kwota ta wzrasta o 300-400 zł miesięcznie. Powódka zatrudniona jest jako nauczycielka w wymiarze pełnego etatu i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.700 zł miesięcznie.

(Dowód: kopia umowy najmu lokalu mieszkalnego z dnia 3.10.2005 r. oraz kopia aneksu do umowy najmu z dnia 1.02.2014r. – k.38-39, kopia faktur, dowodów wpłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, za multimedia, za gaz i prąd – k. 4-10, k.43-43-50, faktura z dnia 21.10.2014r. na zapłatę kanalizacji i wody – k.40, wydruk z programu Płace O. z dn. 21.10.2014 r. – k.42 kopia odcinka wypłaty za luty 2015 r. – k.69 kopia zaświadczenia US w D. z dn. 7.10.2014 r. – k.42)

Z pensji tej powódka utrzymuje siebie, męża i dwóch synów. Młodszy syn studiuje w R. na Politechnice (...) na kierunku zarządzanie, a starszy syn w grudniu 2014 r. ukończył studia na Uniwersytecie (...) w K.. Mimo ukończenia studiów starszy syn nadal pozostaje bez zatrudnienia, a w utrzymaniu pomaga mu matka. Na utrzymanie młodszego syna powódka również przeznaczają spore kwoty, bowiem on także nie pracuje. Matka opłaca co miesiąc wynajem za mieszkanie w kwocie 400 zł, Internet opłaca kwotą 22 zł, 50 zł przeznaczają co tydzień na kieszonkowe dla syna. Syn ma własny samochód i z tego tytułu na zakup paliwa matka przekazuje mu kwotę 200 zł miesięcznie. Oprócz tego

syn potrzebuje środków pieniężnych na zakup wyżywienia i ubrania. Jego miesięczny koszt utrzymania wynosi około 1.000 zł.

(Dowód: polecenia przelewu na rzecz Ł. G. 20.01.2015r., 4.02.2015r., i 6.02.2015r. – k.66-68)

Powódka na własne utrzymanie potrzebuje miesięcznie również kwoty 1.000 zł, z powodu jednak braku środków finansowych zakupuje tanie produkty żywnościowe oraz najtańsze używane ubrania. Nie wydaje pieniędzy na leki, mimo, iż dokuczają jej dolegliwości zdrowotne, powinna nosić okulary, puchną jej nogi i boli ją kręgosłup.

Powódka nie posiada innych dochodów, majątku, oszczędności i obligacji. Nie ma również samochodu.

Powódka zaciągnęła pożyczki m.in. u brata zamieszkującego w USA, siostry i u sąsiadki tj. łącznie ponad 1.000 zł, kiedy to zepsuła się jej pralka i nie miała w czym prać ubrań swoich i synów.

Wcześniej powódka mogła liczyć na pomoc rodziców, po ich śmierci zwraca się o pomoc do rodzeństwa.

(Dowód: zeznania powódki H. G. – k. 51-52, k. 70)

Pozwany E. G. ma (...) lat. Posiada wykształcenie średnie pedagogiczne- nauczyciel praktycznej nauki zawodu i wykształcenie zawodowe jako ślusarz – mechanik. Obecnie pozwany jest osoba bezrobotną bez prawa do zasiłku. Nie podejmuje pracy dorywczej i nie szuka pracy. W stronach gdzie mieszka z matką nie widzi możliwości podjęcia pracy, z powodu braku jakichkolwiek ofert pracy.

(Dowód: kserokopia decyzji Starosty (...) z dnia 22.05.2010r. oraz z dnia 7.08.2014r. – k.35-36)

Nie wykonuje pracy w swoim zawodzie. Do 2005r. pracował w Hufcu (...) jednak zwolnił się z tej pracy. Po rezygnacji z zatrudnienia pozwany wyjechał za granicę, nie informując o tym powódki. Dopiero od sąsiadów powódka dowiedziała się, że mąż przebywa w Hiszpanii. Powódka nie była poinformowana gdzie pozwany przebywa i kiedy wróci. Pozwany nie przysyłał z zagranicy żonie pieniędzy. Wyjechał w listopadzie 2005 r. , a przyjechał na święta w kwietniu następnego roku. Wtedy opłacił synowi jeden miesiąc za mieszkanie na studiach i dał pieniądze synowi. Kupował dzieciom jedzenie, słodycze, przywiózł im markowe ubrania. Nie przekazywał natomiast żadnych pieniędzy na utrzymanie mieszkania. Czasem kupował jedzenie do domu. W 2006 r pozwany wyjechał do Anglii za pośrednictwem Agencji Pracy w J.. O tym również nie informował swojej żony. Nie wiedziała gdzie jest, kiedy wróci i co robi.

Pozwany próbował zdobyć pracę w Ośrodku (...) w Ł.. Szukał pracy w Czechach, w tym celu wysłał pismo, ale nie otrzymał odpowiedzi. Potem starał się o pracę w Islandii, jednak został poinformowany, iż poszukiwani są fachowców. Szukał pracy w Polsce, wysłał dokumenty do C., gdzie obiecano mu załatwić pracę w Anglii. Wtedy też został oszukany, zgłosił sprawę do Prokuratury i wówczas odzyskiwał pieniądze. Pozwany udał się także do S. w sprawie pracy, gdzie poinformowano go o możliwości wyjazdu za granicę za 2 dni i wówczas odmówił, uważając, iż w tym czasie nie zdąży przygotować się do wyjazdu.

(Dowód: zeznania pozwanego E. G. – k. 52-53, k. 71)

Pozwany uważa swoje małżeństwo za nieistniejące od około 15 lat, utrzymywał je formalnie do chwili obecnej tylko dla dzieci. Powódka natomiast datuje rozpad małżeństwa na 2013 r. Po śmierci ojca pozwanego w 2009 r. matka prosiła go aby się nią zaopiekował, gdyż została sama. Pozwany postanowił wówczas szukać pracy w Polsce, by być na miejscu i pomagać mamie. Opuszczał wówczas wspólne miejsce zamieszkania stron i na jakiś czas mieszkał u matki, gdyż mama była chora i tam pozwany wykonywał prace w sadzie, w ogrodzie, pomagał bratu w pracach polowych, w pracach w lesie przy wyrębie drzewa. Pracował również na budowie, a zarobione pieniądze przeznaczył na zakup samochodów dla synów. Mieszkając z mamą pozostawał na jej utrzymaniu, a będąc w domu w Z. żywił się we własnym zakresie, miał swoje ziemniaki przywiezione od matki, kupował sobie skromne jedzenie. Nie korzystał z jedzenia, które kupowała żona. Od kwietnia 2013 r. do maja 2014 r. pozwany przebywał w domu niecałe 2 miesiące. W dniu 16 maja 2014r.

wyprowadził się na stałe. W dniu 14 września 2014 r. przyjechał na 2 dni do domu, prosząc syna, aby pojechał do D. po ziemniaki i przy okazji zabrał część swoich rzeczy. W listopadzie 2014 r. również nocował w domu jeden raz.

(Dowód: zeznania pozwanego E. G. – k. 52-53, k. 71, polecenie przelewu z dn. 5.12.2014r. i kopia wpłaty gotówkowej z dn. 6.10.2014r.- k.64-65)

Pozwany jest właścicielem działki położonej w D., na której stoi dom, w którym mieszka z mamą, a który odziedziczył na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w L.z dnia 25 lutego 2010 r. Mama pozwanego, która posiada służebność osobistą w w/w domu, opłaca wszelkie rachunki związane z utrzymaniem domu, bowiem pozwany nie jest w stanie utrzymać sam tego domu.

(Dowód: oświadczenie z dnia 11.11.2014r. wraz z kopią postanowienia SR w L. z dn. 25.02.2010r. , INs 43/10 k. – k.33-34)

Sytuacja między stronami jest napięta. Dochodzi między nimi do wzajemnych oskarżeń, złośliwości, skutkiem czego zdarzało się, iż powódka wzywała Policję, która to przyjechała do domu na interwencję i dokonała zatrzymania pozwanego, co miało miejsce w maju 2014 r. , na co pozwany złożył zażalenie. Powódka złożyła wówczas zawiadomienie o znęcaniu męża nad nią. Postępowanie zostało umorzone przez Prokuraturę Rejonową w D. w dniu 16 września 2014 r., z powodu braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa.

(Dowód: - protokół zatrzymania osoby z dn. 5.05.2014r. oraz zażalenie na bezzasadne zatrzymanie z dnia 7.05.2014r. na okoliczność przebiegu zdarzeń w dniu 5.05.2014r. – k.31-32

pismo Prokuratury Rejonowej w D. z dnia 9 stycznia 2015 r.- k.55)

Kiedy pozwany przebywa w domu to utrzymuje się sam we własnym zakresie. Kupuje sobie chleb, a ziemniaki przywozi od swojej matki. Zdarzało się, że powódka mówiła do męża, że nie ma pieniędzy na opłaty za mieszkanie, wówczas on opłacał te koszty. Oczekiwał jednak, aby te pieniądze mu oddała po otrzymaniu wynagrodzenia.

Pozwany nie wnosił dotychczas sprawy o rozwód ani separację.

E. G. jest zdrowy, nie wymaga leczenia. Pozwany jeśli posiada pieniądze to pomagam synowi T., przysyłając mu pieniądze, m.in. na opłacenie ubezpieczenia OC i przerejestrowanie samochodu.

Matka pozwanego ma 83 lata i nie ma gospodarstwa rolnego. Pozwany pomaga bratu w jego gospodarstwie i z tego tytułu otrzymuje od niego warzywa.

Dowód:

- zeznania pozwanego E. G. – k. 52-53, k. 71;

Sąd ustalił stan faktyczny przedmiotowej sprawy na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym na podstawie przedłożonych przez strony rachunków, faktur, dowodów wpłat. Sąd uznał za wiarygodne zeznania powódki, w zakresie, w jakim powołuje się na koszty utrzymania mieszkania oraz synów, Sąd miał na uwadze również zeznania pozwanego, który w swoich zeznaniach sam przyznał, iż nie partycypuje w kosztach utrzymania wspólnego mieszkania.

Sąd zważył, co następuje:

Celem spoczywającego na małżonkach obowiązku alimentacyjnego określonego w art. 27 k.r. i op. jest zapewnienie środków materialnych umożliwiających prawidłowe funkcjonowanie rodziny jako całości oraz zaspokajanie

uzasadnionych potrzeb poszczególnych jej członków przy zachowaniu zasady równej stopy życiowej. Cel ten realizowany jest zgodnie z zasadą równości praw i obowiązków małżonków.

Małżonkowie tym samym, winni uczestniczyć w kosztach jego utrzymania.

Potrzeby rodziny to wspólne potrzeby całej grupy rodzinnej, w tym mieszkanie oraz potrzeby indywidualne poszczególnych jej członków, np. wyżywienie lub odzież.

Zakres przyczyniania się do zaspakajania potrzeb rodziny wyznaczają możliwości zarobkowe każdego z małżonków, zgodnie z art. 136 k.r.o., a nie faktycznie uzyskiwane dochody. W konsekwencji nie powstaje obowiązek jednego z małżonków zaspakajania potrzeb rodziny w miejsce drugiego z nich, który w sposób nieuzasadniony nie wykorzystuje własnych możliwości zarobkowych (por. tezę I uchwały Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86 - OSNCP 1988, z. 4, poz. 42). Także zupełne zerwanie pożycia małżeńskiego- jakkolwiek nie uchyla obowiązku przewidzianego w art. 27 k.r.o. - może wpłynąć na ukształtowanie tego obowiązku i jego zakres.

Powódka od wielu lat ponosi wszelkie koszty utrzymania mieszkania. Ze swojej pensji zobowiązana jest opłacić czynsz, opłacić rachunki za media, ponosić bieżące koszty użytkowania mieszkania. Dużym obciążeniem jej budżetu domowego jest materialna pomoc synom. Na utrzymanie młodszego studiumującego syna powódka przeznacza ok.1.000 zł miesięcznie. Pomocy materialnej udziela także starszemu synowi, który, mimo ukończenia studiów pozostaje bez pracy. Pozwany natomiast od wiele lat nie uczestniczy w kosztach utrzymania mieszkania. Powoływanie się przez niego, iż w trakcie pobytu w domu zakupuje wyżywienie we własnym zakresie nie stanowi usprawiedliwienia jego bierności w regulowaniu innych opłat związanych z utrzymaniem mieszkania.

Pozwany sam zresztą przyznaje, iż nie przekazywał powódce dobrowolnie środków na utrzymanie mieszkania, uznając, iż nie należy to do jego obowiązków. Pozwany czuje się obecnie zwolniony z obowiązku partycypowania w kosztach utrzymania mieszkania, bowiem większą część roku przebywa u swojej mamy. Należy jednak zaznaczyć, iż separacja faktyczna małżonków, zwłaszcza w sytuacji, gdy nie wychowują oni wspólnych małoletnich dzieci, nie wyłącza możliwości zasądzenia świadczeń z art. 27 k.r.o (por. Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 lutego 2014 r. I ACz 108/14).

Pozwany, mimo dobrego stanu zdrowia oraz możliwości zatrudnienia nie podejmuje od wielu lat pracy, uznając, iż skoro powódka uzyskuje dochody, to na niej spoczywają obowiązki związane z opłaceniem rachunków.

Tym samym, Sąd zasądził od pozwanego E. G., tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny kwotę 400,00 zł miesięcznie, płatną do rak powódki H. G. do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych w terminie, poczynając od dnia 15 lipca 2014 r., tj. od dnia złożenia pozwu w tut. Sądzie (pkt I wyroku).

Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, uznając, iż kwota 800,00 zł przekracza możliwości zarobkowe pozwanego, a ponadto miał na uwadze, iż pozwany sporą część roku zamieszkuje u swojej matki, przez co proporcjonalnie zmniejszają się koszty jego udziału w rachunkach. Dodatkowo okresowo wspiera materialnie synów, odciążając w tym zakresie powódkę (pkt II wyroku).

Sąd obciążył kosztami postępowania Skarb Państwa, zgodnie z art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. (pkt III wyroku).

Nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności nastąpiło na podstawie art. 333§1 pkt 1 k.p.c. (pkt IV wyroku).